

единтъ да бѣде живъ изгоренъ, а другийтъ да са скыта тукъ тамъ гонимъ? и ако прекрасната Додора имаше за духовникъ донъ Петра Арбуеза, или просто Жозе, щѣше ли тѣзь прелестна еретичка да бѣде убога, въ тѣзь минута, въ която говоримы, и безъдомна като циганка безъ да има дѣ да си подслони главата?

— Мълчи! рече Хименесь. Погубвате себе си, господине Валеро.

— Бѣдете спокойны; считатъ ма за лудъ.

И дѣйствиелно другытъ господа които съставяхъ събраието занеты въ ничтожности много важны по дѣлата на *релишята*, недаваха никакво вниманіе на думытъ на Родриго де Валеро; тѣ непостигахъ високата му мъдрость.

— Вѣрвайте ма, господине, послѣдова старецътъ, днесъ въ Испанія само единъ видъ почетъ има: *да принадлежи челоуькъ на господаря*, и добръ познавате че господарьтъ е инквизиціята... Едно време, слѣдоваше той като са одушевяваше постепенино, едно време за да заслужаше челоуькъ името на храбъръ рыцарь, трѣбаше да умѣе да са срази съ копіе или да са държи на неукротимъ конь. Считаше са за добъръ и вѣренъ служител на царя, когато навѣше Маврытъ на бойното поле. Имаше слава тогазъ!... Днесъ, господа, нѣма Мавры за да са біймы противъ тѣхъ; днесъ има Мавры за да ги издаваме! Нѣма вече днесъ царица прекрасна и благородна която да награждава съ сладостна усмихка призаврѣщаньето отъ сраженіето и да подава да целувать рѣката ѳ. Днесъ има калугери, които благославять съ мръсната си рѣка убійцытъ на нѣкой вѣренъ царскый служител. Едно време, подиръ сраженіето военнытъ полкове са нареждахъ на кръгъ, и военныйтъ глашатай извикваше три пѣти имената на онѣзи които са отличихъ въ боя и шесть пѣти имената на тѣзи които быхъ паднѣли въ сраженіето съ орѣжіето въ рѣка. Днесъ името на служи-